

ΚΟΙΜΗΣΟΥ ἤσυχα φτωγὴ καρδιά μου
βαθειὰ στὰ στήθη μου τὰ πονεμένα,
κράτα στὰ φύλλα σου σφιχτὰ κλεισμένα
τόσα ὀνειράτα ἔρωτικά.

✽

Κι' ὅταν σκορπίσουνε τὴ σκοτεινιά μου
ξανθὲς καὶ ξέπλεκες ἥλιου ἀχτίδες
χρυσές, θεότρελλες, γλυκιὲς ἐλπίδες
ζύπνα καὶ μίλα μου γλυκά, γλυκά. . . .

(1896)

Π.

Σ' ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ Μ' ΑΡΕΣΕΙ

*Ὡ μού δίνεις τώρα μιὰ ματιά Σου, μιὰ!
ἢ θὰ μαρτυρήσω τὰ τρελλὰ σου μάτια
στὰ χρυσᾶ γαλάζια τ' οὐρανοῦ παλάτια
ὅση ἔχουν κάνει στ' ἄστρα του ζημιὰ!! . . .

✽

Καὶ τὸ βαγισμένο θάλο τ' οὐρανοῦ
ἀπ' τὸ χθεσινὸ σου μαγικὸ τραγοῦδι
καὶ τὸ σκοτομένο ἄδικα λουλοῦδι
ἀπ' τὴν ὠμορφιά Σου, τοῦ φτωγοῦ βουνοῦ.

✽

Στάσου νὰ 'δῆς, ὅλα θὰ τὰ μαρτυρήσω
ἢ θὰ σὲ φιλήσω.

(1896)

ΤΙΜΟΣ

ΕΘΥΜΩΣΕ

Ἐθύμωσε, γιατί στήν ἀγκαλιά της
 τῆς ἔκλεψα μὲ τρόπο δυὸ φιλιὰ της·
 καὶ ἀπὸ τότε πιά ὅταν πατήσω
 στὸ σπῆτί της, μιὰ χάρι νὰ ζητήσω
 μοῦ κάνει ἀντικάμαρα . . . καὶ μένει
 στήν ἀγκαλιά μου μέσα κλειδωμένη.

ΜΩΨ

ΜΕ ΓΕΛΑΣΕ

— Βάζουμε γιάντες; — Βάζουμε· — Τί στοίχημα θὰ βάλῃς.
 — Ξέρω κι' ἐγώ; Νὰ βάζουμε ἂν θές ἓνα φιλί,
 — Καλά, ἄς εἶναι, δέχομαι, ἀλλὰ μὴν ἀμφισβάλλῃς.
 Ὅτι θὰ χάσης, ὡμορφῆ τρελλή.

✽

Μὲ ἓνα τριαντάφυλλο μὲ γέλασε ὡς τόσῳ
 Καὶ ὅμως δὲν τῆς ἔδωκα ἀκόμα τὸ φιλί,
 Γιατί, ὅταν τὸ στοίχημα κυττάζω νὰ πληρῶσω,
 Πρῶτῃ ἐκείνη μὲ φιλεῖ !!

(1896)

ΤΣΑΚΠΙΝΗΣ

ΒΡΟΧΗ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ

Στὰ γαλανὰ ματάκια Σου χθὲς ἓνα δάκρυ εἶδα
 καὶ μοῦ βραγίστηκε ἡ καρδιά μου ἀκριβῆ μου ἐλπίδα
 καὶ στεναγμὸς βαθὺς βαθὺς μοῦ ξέφυγε ἀπ' τὰ χεῖλη.

✽

Μὰ σὰν σ' ἐκύτταξα καλὰ γλυκειά μου ἀγάπη πάλι
 εἶπα: — Σὲ τέτοια δροσερὰ καὶ ἀνθισμένα κάλλη
 εἶναι τὸ δάκρυ ὠφέλιμο σὰν τῆ βροχῆ τοῦ Ἀπρίλη.

(1896)

ΛΥΡΑΡΗΣ

